

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора педагогічних наук, професора

Петренко Лариси Михайлівни про дисертацію

Оксенюка Ігора Леонідовича

«Формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти», що подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю у галузі знань 01 Освіта / Педагогіка, 011 Освітні, педагогічні науки

Актуальність теми дисертації «Формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти» зумовлена низкою сучасних викликів і тенденцій у розвитку освіти: стрімкою цифровізацією суспільства та освіти, що вимагає від педагогів володіння актуальними інформаційно-цифровими навичками, які забезпечують ефективне використання цифрових технологій, у тому числі хмарних сервісів, для організації навчального процесу і підвищення якості освіти; поширенням хмарних технологій, які відкривають нові освітні можливості: гнучкість, доступність, співпрацю, індивідуалізацію навчання та інтеграцію інноваційних цифрових інструментів, що актуалізує їх застосування у системі післядипломної педагогічної освіти; створенням сучасного освітнього контексту, зокрема умовами воєнного стану та переходом до дистанційних і змішаних форм навчання, що потребує посилення цифрової готовності педагогів для забезпечення безперервності освітнього процесу та його адаптації до викликів.

Таким чином, актуальність теми полягає у необхідності комплексного науково-методичного обґрунтування та ефективного впровадження засобів формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів, що є гарантією модернізації системи післядипломної педагогічної освіти та підвищення її якості в умовах стрімких технологічних змін і цифрової трансформації освіти.

Зв'язок дисертації з науковими програмами, планами, темами.

Дисертація виконана в межах теми науково-дослідної роботи Волинського інституту післядипломної педагогічної освіти «Проектування інноваційного освітнього середовища післядипломної освіти як умова реалізації індивідуальної освітньої траєкторії педагога» (державний реєстраційний номер 0120U105777), серед виконавців якої є здобувач із авторською підтемою «Розвиток інформаційно-цифрової компетентності педагога засобами хмарних технологій». Тема дисертації затверджена вченою радою Волинського національного університету імені Лесі Українки (протокол № 14 від 24.11.2022 р.)

Дисертаційне дослідження Оксенюка І. Л. містить нові, раніше не захищені наукові положення, а його результати вможливають розв'язання проблем і відкривають нові перспективи у сфері післядипломної педагогічної освіти.

Наукова новизна одержаних результатів, їх значення для науки й освітньої практики полягає в тому, що уперше теоретично обґрунтовано та експериментально перевірено педагогічні умови формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти (створення мотиваційного середовища засобами хмарних технологій для стимулювання педагогів до формування інформаційно-цифрової компетентності; оптимізація освітнього процесу підвищення кваліфікації педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти; актуалізація саморефлексії педагогів та неперервності розвитку інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій у системі післядипломної педагогічної освіти); розроблено та експериментально перевірено ефективність моделі формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти; конкретизовано базові складники та виокремлено компоненти інформаційно-цифрової компетентності педагогів (мотиваційно-цільовий, когнітивно-змістовий, діяльнісно-рефлексивний); означено критерії їх прояву (особистісно-стимулюючий, операційно-технічний, процесуально-результативний) та визначено до них показники вияву та рівні сформованості;

уточнено понятійно-категорійний апарат досліджуваної проблеми: «компетентність», «інформаційна компетентність», «цифрова компетентність», дефініцію «інформаційно-цифрова компетентність педагогів», «хмарні технології», «педагогічні умови», «педагогічний експеримент», «післядипломна педагогічна освіта»;

удосконалено змістове наповнення та методичне забезпечення для освітнього процесу, які сприяють формуванню інформаційно-цифрової компетентності педагогів;

подальшого розвитку набули теоретико-методичні та технологічні аспекти формування інформаційно-цифрової компетентності засобами хмарних технологій в системі ППО.

Відзначимо *практичне значення одержаних результатів*, що полягає у розробленні та впровадженні в освітній процес підвищення кваліфікації педагогів освітніх програм «Потенціал хмарних технологій для створення мультимедійних ресурсів в педагогічній діяльності», «Інтернет-сервіси в роботі педагогів, що працюють з дітьми з ООП», «Розвиток інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій», «Ефективні технологічні рішення та цифрові інструменти для педагогів», у міжкурсовий період – онлайн-курсів та спецкурсу «Розвиток інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій», методичних рекомендацій «Розвиток інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій», спрямованих на формування у педагогів знань про хмарні технології, умінь та ставлень до їх використання в системі ППО. Розроблено діагностичний інструментарій для визначення рівнів сформованості інформаційно-цифрової компетентності педагогів. Результати дослідження можуть бути використані під час розроблення (вдосконалення) освітніх

програм підвищення кваліфікації педагогів, визначення траєкторії їхнього індивідуального особистісно-професійного розвитку в системі ППО.

Повнота викладення матеріалу дисертації у наукових публікаціях.

Результати дисертації висвітлено в 19 публікаціях, з яких: праці, що відображають основні наукові результати дисертації – 4 (Web of Science – 1), праці, які засвідчують про апробацію матеріалів дисертації – 7, праці, що додатково відображають наукові результати дисертації – 8.

Ступінь обґрунтованості наукових положень. Аналіз змісту дисертації і основних положень публікацій І. Л. Оксенюка дають підстави стверджувати наукову обґрунтованість і достовірність представлених результатів. Студіювання та коректне опрацювання наукових джерел, навчально-методичних видань, періодики, електронних ресурсів (243 найменування, із них – 65 іноземними мовами), уможливило визначення теоретичних засад формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти; уточнення суті ключових понять дослідження.

Дисертантом на підставі обґрунтування педагогічного супроводу, визначенні структурно-компонентної, критеріальної та рівневої характеристики й обґрунтуванні педагогічних умов сформованості інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти, аргументовано організаційно-методичні основи. Організацію, проведення дослідно-експериментальної роботи висвітлено через реалізацію педагогічних умов та апробацію моделі формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти із подальшим аналізом та інтерпретацією одержаних результатів. Обґрунтованість одержаних І. Л. Оксенюком результатів забезпечується опертям на сучасні досягнення педагогічної і професійної освіти з означеної проблеми, інноваційний практичний досвід закладів післядипломної педагогічної освіти, результати вивчення зарубіжних ідей та реалізації означеного авторського задуму в системі безперервної освіти.

Об'єктивність дослідницького пошуку також підтверджена використанням спектру методів, з-поміж яких найбільш ефективними є *теоретичні*: порівняльний, логічний аналіз філософської, психолого-педагогічної, методичної літератури, директивних матеріалів, освітніх програм підвищення кваліфікації у системі післядипломної педагогічної освіти з метою виявлення стану окресленої проблеми; систематизація, синтез, узагальнення, теоретичне моделювання, що уможливили потрактування сутності проблеми, формування понятійно-термінологічного апарату, виокремлення основних компонентів інформаційно-цифрової компетентності; *емпіричні*: діагностичні (психолого-педагогічне спостереження, тестування, анкетування) методи самооцінювання, експертне оцінювання для вивчення рівнів сформованості інформаційно-цифрової компетентності педагогів; *педагогічний експеримент* із

якісним аналізом результатів дослідження, що дало змогу перевірити ефективність визначених педагогічних умов формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти; *статистичні методи*: метод парних порівнянь, середніх величин, групування, ранжування, вимірювання, даних, що застосовані для перевірки об'єктивності та валідності отриманих результатів.

Залучення такої широкої палітри методологічних підходів засвідчує глибоку продуманість і цілісність концептуальних засад дисертаційного дослідження та значною мірою визначає його наукову новизну й практичну значущість

Теоретичні положення, педагогічні умови, модель формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти, а також відібраний діагностичний інструментарій експериментально апробовано на базі: Волинського інституту післядипломної педагогічної освіти (довідка №113а/02-13 від 27.02.2025), Львівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти (довідка №111 від 31.03.2025), КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти» (довідка №01-16/100 від 14.03.2025), Чернігівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені К. Д. Ушинського (довідка №21/01-13/307 від 19.02.2025). На різних етапах дослідження в експерименті брали участь педагоги різних освітніх галузей з Волинського інституту післядипломної педагогічної освіти, Львівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, Чернігівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені К. Д. Ушинського КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», загальна кількість яких становила 282 особи.

Структура та зміст дисертації, її завершеність і відповідність встановленим вимогам щодо оформлення.

Структура дисертації та обсяг відповідає вимогам МОН України щодо дисертацій для докторів філософії. Дисертація складається з анотацій (українською та англійською мовами), списку наукових праць здобувача третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, переліку умовних скорочень, вступу, трьох розділів, списку використаних джерел, висновків, 12 додатків на 38 сторінках. Загальний обсяг дисертації – 255 сторінок. Обсяг основного тексту становить 174 сторінки. Робота містить 17 таблиць, 20 рисунків, 3 формули.

Зміст дисертації повною мірою розкриває етапи дослідницького пошуку, основні теоретичні і практичні результати. Науковий апарат дисертаційної роботи І. Л. Оксенюка характеризується аргументованістю і коректністю.

Оцінка змісту дисертації, її завершеність

Усі структурні частини дисертації логічно й послідовно забезпечують досягнення поставленої мети та розв'язання визначених завдань.

У **вступній частині** заслуговує на увагу ґрунтовний аналіз нормативно-правової бази та наукових напрацювань щодо розвитку інформаційно-цифрової компетентності педагогів. Обґрунтовано висвітлено проблеми формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти, теоретичні напрацювання сучасних дослідників у педагогічній теорії та фахово окреслено методологічні орієнтири дослідницького пошуку з урахуванням специфіки проблеми дослідження, характеризується аргументованістю і коректністю.

У *першому розділі* – «Теоретичні засади формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти» розкрито нормативно-правові аспекти забезпечення розвитку інформаційно-цифрової компетентності педагогів у процесі їх професійної підготовки та підвищення кваліфікації, досліджено її змістову сутність (здійснено експлікацію понять «інформація», «компетентність», «інформаційна компетентність» та «цифрова компетентність»), схарактеризовано компетентнісний підхід та виокремлено його результати в професійній освіті. У ході дослідження автором проаналізовано структуру і зміст компонентів інформаційної та цифрової компетентностей, здійснено їх порівняльний аналіз, визначено суть інформаційно-цифрової компетентності як «якість особистості, яка характеризується вмінням ефективно використовувати інформаційно-комунікаційні технології для управління інформаційними процесами, здатність вирішувати проблеми за допомогою цифрових інструментів, критично оцінювати інформацію» (с. 51-52), що стало вагомим внеском у розвиток теорії професійної освіти. Також розглянуто стан розробленості зазначеної проблеми у вітчизняній і зарубіжній науковій літературі.

І. Л. Оксенюком досліджено хмарні технології в освіті як науковий феномен. Ним описано відомі концепції хмарних технологій, суть яких полягає в забезпеченні користувачів динамічним доступом до сервісів, обчислювальних та інших ресурсів через мережу інтернет, схарактеризовано технологічні особливості використання та виокремлено переваги застосування в освітньому процесі; розкрито потенціал хмарних середовищ і хмарних ресурсів.

Характеризуючи систему післядипломної освіти, її вплив на професійний розвиток педагогів, дисертант на основі вивчення наукових джерел та результатів опитування узагальнює низку труднощів, що заважають вчителям повноцінно використовувати цифрові технології, зокрема, хмарні сервіси в освітньому процесі. Серед них: нестача знань і умінь, обмежений доступ до Інтернету та технічних засобів, захист даних та конфіденційність, недостатній рівень технічної підтримки. Це дало можливість зробити висновок стосовно того, що в системі післядипломної педагогічної освіти необхідно удосконалювати форми та методи формування інформаційно-цифрової компетентності з урахуванням того, що обсяги доступної інформації дедалі зростають, часто її якість не відповідає потребам суб'єктів освітнього процесу: може виявитись недостовірною, застарілою чи надаватися в невідповідних форматах.

У *другому розділі* «Організаційно-методичні основи формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти» висвітлено основні напрями педагогічного супроводу формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій, розкрито структурно-компонентну, критеріальну та рівневу характеристику її сформованості та обґрунтовано педагогічні умови формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів в системі післядипломної педагогічної освіти.

Розглядаючи зазначену проблему в контексті зростаючого попиту на дистанційне та змішане навчання в закладах освіти, І. Л. Оксенюк акцентує увагу на необхідності адаптації сучасних підходів до організації підвищення кваліфікації педагогів, активне залучення цифрових та хмарних технологій, що відповідає ключовим викликам для системи післядипломної педагогічної освіти. Результати аналізу освітніх програм підвищення кваліфікації у Львівському, Чернігівському, Волинському інститутах післядипломної педагогічної освіти та КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», вивчення досвіду роботи цих закладів дали змогу встановити, що наразі обмаль даних, які дозволяють об'єктивно оцінити та чітко визначити рівень сформованості інформаційно-цифрової компетентності педагогів у системі післядипломної педагогічної освіти.

На цій основі та для досягнення мети дослідження автором було розроблено діагностичний інструментарій щодо вимірювання рівнів сформованості означеної компетентності у вчителів та розроблення її структурно-компонентної, критеріальної та рівневої характеристики: охарактеризовано мотиваційно-цільовий, когнітивно-змістовий, діяльнісно-рефлексивний компоненти, їх критерії, показники прояву та власне описано рівні сформованості. Визначено, що дані компоненти можуть забезпечити формування ІЦК педагогів.

На підставі результатів діагностики та розробленої характеристики, компонентного складу інформаційно-цифрової компетентності учителів було визначено педагогічні умови її формування: створення мотиваційного середовища засобами хмарних технологій для стимулювання педагогів до формування інформаційно-цифрової компетентності; оптимізація освітнього процесу підвищення кваліфікації педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти; актуалізація саморефлексії педагогів та неперервності розвитку інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій у системі післядипломної педагогічної освіти.

У *третьому розділі* – «Організація, проведення та аналіз результатів педагогічного експерименту» І. Л. Оксенюком представлено результати експериментальної перевірки педагогічних умов формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій у системі післядипломної педагогічної освіти, експериментально підтверджено їх ефективність через емпіричне дослідження. Також ним розроблено структурно-компонентну модель ІЦК (мотиваційно-цільовий, когнітивно-змістовий,

діяльнісно-рефлексивний компоненти) з деталізованими критеріями, показниками прояву та рівнями сформованості. Їх впровадження здійснювалось із застосуванням розробленої авторської освітньої програми – «Розвиток інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій» (12 год).

Заслугує на увагу організація підвищення кваліфікації дисертантом у міжкурсовий період – педагоги експериментальної групи працювали із цифровими матеріалами, практичними завданнями та тестами онлайн-курсу «Формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій» на авторській платформі Волинського ІІПО, представленою у додатку К. Заслугує на увагу методична активність автора дисертації щодо розроблення значної кількості навчально-методичних матеріалів і застосування різних форм проведення занять. Педагогам з ЕГ була надана можливість відвідати низку семінарів-практикумів «Розвиток інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій», «Потенціал хмарних технологій для створення мультимедійних ресурсів в педагогічній діяльності» та інших форм і методів підвищення кваліфікації спрямованих на розвиток інформаційно-цифрової компетентності, використання ХТ в професійній діяльності (с. 172). Отже, практико орієнтований підхід до професійного розвитку педагогів у процесі підвищення кваліфікації, ініціатива автора дисертації щодо створення авторської платформи та її імплементація в освітній простір ІІПО заслуговують на схвальну оцінку, а його досвід роботи – на узагальнення і розповсюдження. Під час проведення експериментальної роботи Ігор Леонідович використав створений ним діагностичний інструментарій для визначення рівня сформованості інформаційно-цифрової компетентності, представлений у додатках.

Таким чином, у результаті проведення дослідно-експериментальної роботи було здійснено комплексну перевірку ефективності запропонованих педагогічних умов і моделі формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій у системі післядипломної освіти. Експериментальні процедури охопили всі компоненти моделі, включно з реалізацією педагогічних умов, що в сукупності забезпечили позитивну динаміку в розвитку досліджуваного феномену. Результати аналізу одержаних статистичних даних є переконливими на користь ефективності експериментальних педагогічних умов і запровадженої моделі. Зміни, зафіксовані у контрольній групі, мали незначний характер і переважно були зумовлені природною динамікою освітнього процесу.

Науково-методичний інтерес представляють додатки до дисертації. Цікавим і оригінальним є діагностичний інструментарій – анкети для визначення рівня сформованості компонентів інформаційно-цифрової компетентності. На увагу науковців і практиків заслуговують освітні програми семінарів-практикумів «Розвиток інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій», «Потенціал хмарних технологій для створення мультимедійних ресурсів в педагогічній діяльності», програма спецкурсу «Розвиток цифрової компетентності педагога засобами хмарних

технологій». Їх дієвість підтверджена статистично значущим підвищенням рівня ІЦК компетентності педагогів у використанні хмарних технологій. Валідність та ефективність імplementованих під час експерименту педагогічних умов формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти підтверджено за допомогою критерію узгодженості Пірсона χ^2 . Перевищення критичного значення критерію Пірсона (5.99) для відповідного рівня значущості дозволяє зробити висновок про статистичну значущість змін. Узагальнення статистичних даних свідчить про досягнення поставленої мети дослідження та емпіричне підтвердження висунутої гіпотези.

Сформульовані в дисертації загальні висновки відображають належний рівень реалізації представлених у вступі дисертації мети і завдань роботи, а також указують на перспективність подальших наукових досліджень. Аналіз змісту і структури дисертації засвідчує, що поставлені завдання розв'язано, мету наукового пошуку досягнуто.

Дотримання академічної доброчесності, відповідність анотації основним положенням дисертації

Аналіз змісту дисертаційної роботи, публікацій дає змогу зробити висновок, що І. Л. Оксенюк дотримався принципів академічної доброчесності. Ним у тексті роботи оформлено покликання на використані наукові, монографічні праці, вітчизняні фахові періодичні видання та зарубіжні публікації тощо. Анотації відповідають основним положенням дисертації.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації

У цілому позитивно оцінюючи наукове і практичне значення одержаних дисертантом результатів, висловимо певні побажання та зауваження.

1. Слід більш уважно працювати з нормативними документами, аби не допускати невідповідності оформлення рукопису дисертації, зокрема, анотацій, які за своїм обсягом виявились меншими за вимогами, а тому не повною мірою висвітлюють зміст кожного розділу, що порушує формальну коректність.

2. Відповідно до мети першим завданням передбачалось дослідити стан опрацювання проблеми формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в педагогічній теорії та практиці та уточнення сутності ключових понять. При виконанні цього завдання дисертантом обґрунтовано основні поняття, на яких базується дослідження, однак результати стану опрацювання проблеми (перша частина завдання), що передбачає аналіз державних стандартів, концепцій, стратегій цифровізації освіти, визначення вимог до цифрової компетентності педагогів у нормативних документах, аналіз існуючих практик використання хмарних технологій у закладах освіти не знайшли належного висвітлення ні у висновках до першого розділу, ні в загальних висновках.

3. Характеризуючи систему післядипломної освіти в першому розділі дисертації, її вплив на професійний розвиток педагогів дисертант узагальнює низку труднощів, що заважають вчителям повноцінно використовувати цифрові технології. Водночас аналіз за проблемою дослідження був би глибшим, а

висновки більш переконливими, якби автор виявив і висвітлив потенційні загрози і ризики застосування хмарних технологій в освіті (особливо з питань кібербезпеки, захисту персональних даних, цифрової етики та питання кібергігієни), а також шляхів їх мінімізації в умовах післядипломної педагогічної освіти.

4. Висвітлені на с. 18 суперечності потребують більш коректного формулювання, тобто суперечності між тим, що є і тим чого немає виникати не можуть, наприклад: об'єктивною потребою ... та відсутністю...; умовами стрімко змінюваного.... та відсутністю навчально-методичного і технологічного забезпечення цього процесу.

5. Другим завданням передбачався аналіз феномену хмарних технологій в освіті та тенденції їх розвитку. Якщо автором наукової праці перша частина завдання виконана, то тенденції розвитку хмарних технологій не отримали чіткого окреслення та узагальнення й відповідно не знайшли відображення у загальних висновках дисертації.

6. Робота значно виграла би, якби в її змісті автором було глибше проаналізовано досвід зарубіжних країн у формуванні інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти.

7. У тексті дисертації виявлено низку лінгвістичних, семантичних та стилістичних помилок, що потребують уточнення або корекції. Зокрема, спостерігаються неточності у формулюванні термінів, синтаксичні складнощі та використання некоректних граматичних конструкцій.

8. З огляду на потужну науково-методичну роботу викладача, його творчі здобутки, що виражається у створенні авторської платформи та низки авторських курсів підвищення кваліфікації з формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів у системі післядипломної освіти пропонуємо автору оформити патент та авторські свідоцтва, видати одноосібну монографію за матеріалами дисертаційного дослідження.

Утім, висловлені зауваження мають дискусійний характер і не знижують науково-теоретичну і практичну цінність дисертаційної роботи і водночас розкривають перспективи проведення нових наукових розвідок з означеної проблеми. Варто наголосити, що Оксенюк Ігор Леонідович виявив творчі здібності та високий рівень розвитку дослідницької компетентності до наукового пошуку, засвідчив методологічну зрілість і відповідальність у процесі розв'язання цієї надзвичайно складної і водночас актуальної проблеми, досяг поставленої мети і завдяки цьому зробив вагомий внесок у збагачення знання в галузі освітніх, педагогічних наук.

Результати аналізу дисертаційної роботи та опублікованих праць дають підстави зробити висновки про те, що дисертаційне дослідження Оксенюка Ігора Леонідовича на тему: «Формування інформаційно-цифрової компетентності педагогів засобами хмарних технологій в системі післядипломної педагогічної освіти» є завершеним, цілісним, самостійним

науковим дослідженням, яке має наукову новизну, теоретичне і практичне значення, заслуговує на позитивну оцінку та відповідає встановленим вимогам до дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії, а саме вимогам пунктів 6-9 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44. Це дає підстави для присудження Оксенюку Ігору Леонідовичу наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки.

Офіційний опонент,

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач відділу теорії і практики
педагогічної освіти Інституту педагогічної
освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна
НАПН України

Петренко
Лариса ПЕТРЕНКО

